

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-03210/2015-ERU

V Ostravě dne 23. července 2015

Č. j. 03210-9/2015-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), ve správním řízení, vedeném pod sp. zn. KO-03210/2015-ERU a zahájeném Energetickým regulačním úřadem dne 3. dubna 2015 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) s účastníkem řízení, kterým je společnost **EVONA a.s.**, se sídlem Chrudim III., ul. Rooseveltova 46, PSČ 537 17, IČ: 46509071, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost EVONA a.s., se sídlem Chrudim III., ul. Rooseveltova 46, PSČ 537 17, IČ: 46509071 (dále jen „účastník řízení“), se tím, že jakožto držitel licence na rozvod tepelné energie č. 320202768 v rozporu s ust. § 78 odst. 1 energetického zákona v rámci lokality „Chrudim“ ve vymezeném území pod názvem „Výměňiková stanice EVONA a.s.“ v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013 odběrateli, společnosti E T S, spol. s r.o., v odběrném místě na adrese Chrudim, Fibichova 196, odběrateli, společnosti EL-VY spol. s r.o. v odběrném místě na adrese Chrudim, Čs. armády 218, odběrateli, společnosti MASO HLINECKO, spol. s r.o., v odběrném místě na adrese Chrudim, Čs. armády 804, odběrateli Společenství domů čp. 650-652, Chrudim III, v odběrném místě na adrese Chrudim, Čs. armády 651, neměřil, nevyhodnocoval a neúčtoval dodávku tepelné energie na přípravu teplé vody podle skutečných parametrů teplotnosné látky a údajů vlastního měřicího zařízení, **dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.**

II. Podle ust. § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona se účastníkovi řízení, za spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 10 000 Kč** (slovy: deset tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 10515.

III. Podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, ukládá povinnost uhradit

náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 10515.

Odůvodnění:

I. Úvod

Dne 3. listopadu 2014 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) doručením oznámení o zahájení kontroly podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), kontrolu ve věci dodržování povinností stanovených ust. § 78 odst. 1 energetického zákona. V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ust. § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 29. ledna 2015 Protokol o kontrole č. K003515, č. j. 10105-11/2014-ERU.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 10105/2014-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 3. dubna 2015, o čemž byl vyhotoven Záznam o vložení do spisu č. j. 03210-2/2015-ERU, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení, proto byl správním orgánem v souladu s ust. § 150 správního řádu vydán příkaz, který byl účastníkovi řízení doručen dne 3. dubna 2015. Proti tomuto příkazu podal účastník řízení v zákonem stanovené lhůtě odpor, jehož podáním byl příkaz zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

II. Kontrolní zjištění

Předmětem kontroly bylo zjištění, zda účastník řízení v roce 2013 dodržoval povinnosti stanovené v ust. § 78 odst. 1 energetického zákona v souvislosti s dodávkou tepelné energie pro odběrná místa napojená na rozvodné tepelné zařízení účastníka řízení.

V rámci kontroly byl dne 29. ledna 2015 vydán Protokol o kontrole č. K003515, č. j. 10105-11/2014-ERU, který byl účastníkovi řízení doručen 30. ledna 2015. Provedenou kontrolou bylo zjištěno, že účastník řízení v postavení držitele licence na rozvod tepelné energie nedodržel povinnosti mu dané ust. § 78 odst. 1 energetického zákona tím, že neměřil množství odebrané tepelné energie na přípravu teplé vody pro více odběrných míst.

Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole o kontrole neuplatnil účastník řízení žádné námítky.

III. Průběh správního řízení

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 10105/2014-ERU dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení. Správní orgán považoval současně i ostatní skutečnosti za dostatečně zjištěné, a proto vydal dne 3. dubna 2015 v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz č. j. 03210-3/2015-ERU, kterým byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 10 000 Kč společně s povinností uhradit náklady řízení, a to za spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona. Uvedený příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 3. dubna 2015.

Dne 10. dubna 2015 byl Úřadu doručen ze strany účastníka řízení odpor. Podáním odporu byl příkaz v souladu s ust. § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

Dne 15. dubna 2015 bylo Úřadu doručeno od účastníka řízení doplnění odporu, v němž nesouhlasil s tím, že se dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona. Odůvodnil to tím, že prováděl měření, což prokázali měřeními a výpočtem kontrolní pracovníci Úřadu. Účastník řízení množství odebrané energie na přípravu teplé vody pro více odběrných míst vypočítá ze spotřebovaného množství teplé vody každým odběratelem tak, že měří množství tepla spotřebované pro přípravu teplé vody všem odběratelům a zároveň měří množství spotřebované teplé vody každým odběratelem. Spotřebovanou teplou vodu každého odběratele účastník řízení následně násobí měrným ukazatelem spotřeby ve výši ■■■ GJ/m³. Účastník řízení používá uvedený ukazatel, přestože má spočítanou skutečnou výši tohoto ukazatele na ■■■ GJ/m³ a kontrolní pracovníci spočítali výši tohoto ukazatele na ■■■ GJ/m³. Účastník řízení zcela nepochybně neúčtuje svým odběratelům teplé vody žádné neoprávněné částky. Účastník řízení tedy měří množství tepla na přípravu teplé vody každému odběrateli, tudíž je přesvědčen, že se citovaného porušení zákona dopustit nemohl. Účastník tvrdil, že nebyla naplněna materiální stránka deliktu. Jak bylo prokázáno kontrolou, všem obyvatelům, včetně obyvatel bytových domů bylo účtováno menší množství tepelné energie, což mělo pozitivní přínos pro všechny odběratele. Účastník řízení při provádění vyúčtování poškozoval sebe, když vědomě odběratelům účtoval méně, než spotřebovali. Navíc se způsobem měření a účtování všichni odběratelé bez výhrady souhlasili. Výše popsany způsob účtování účastník řízení považuje za pozitivní přínos pro širokou veřejnost. Účastník řízení má za to, že provedeným způsobem vyúčtování nedocházelo k jakékoli společenské nebezpečnosti podmiňující spáchání správního deliktu. Účastník řízení navrhoval, aby Úřad řízení zastavil. Pokutu účastník řízení považoval za nepřiměřenou s ohledem na to, že poškozenou stranou byl pouze on sám. Závěrem účastník řízení uvedl, že doplnění Úřadem požadovaných měřičů si nepřeje ani odběratelé, kterým to způsobí nárůst nákladů. Výsledkem tohoto správního řízení by tedy mohla být poněkud paradoxní situace, kdy správním orgánem proklamovaná ochrana odběratelů bude v přímém rozporu s jejich zájmy.

Dne 27. dubna 2015 zaslal správní orgán účastníkovi řízení vyrozumění č. j. 03210-6/2015-ERU, ve kterém informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Zároveň bylo účastníkovi řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech. Vyrozumění bylo účastníkovi řízení doručeno dne 28. dubna 2015.

Dne 5. května 2015 doručil účastník řízení emailem správnímu orgánu podklady k doložení majetkových poměrů, a to výkaz zisku a ztráty v plném rozsahu ke dni 31. prosince 2013, výkaz zisku a ztráty, druhové členění v plném rozsahu ke dni 31. března 2015. Stejně listiny pak účastník řízení zaslal poštou a Úřadu došly dne 6. května 2015.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisu sp. zn. KO-03210/2015-ERU ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou pro vedení správního řízení a vydání tohoto rozhodnutí úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti,

a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu.

IV. Popis skutkového stavu

Účastník řízení je držitelem licence na rozvod tepelné energie na základě rozhodnutí o udělení licence č. 320202768 ve znění rozhodnutí o změně č. 003 rozhodnutí o udělení licence. Na základě udělené licence provozuje účastník řízení rozvodné tepelné zařízení v jednom vymezeném území pod názvem „Výměňiková stanice EVONA a.s.“ na adrese Chrudim, Rooseveltova 46 (evidenční číslo ■; přenosová kapacita ■ MW; délka teplovodního rozvodu 1,1 km).

Účastník řízení nakupuje veškerou tepelnou energii na vstupu do výměňikové stanice, od společnosti Elekárny Opatovice, a.s. V roce 2013 takto odebral ■ GJ. Následně je tepelná energie distribuována čtyřtrubkovým teplovodním rozvodem s dvěma trubkami pro vytápění a dvěma trubkami pro teplou vodu do 5 odběrných míst a pro vlastní spotřebu.

V roce 2013 účastník řízení dodával tepelnou energii pěti odběratelům, a to Sdružení lékařů polikliniky I. s.r.o., s nímž měl uzavřenou Smlouvu o dodávce tepla a teplé užitkové vody ze dne 17. ledna 2003, na jejímž základě společnost od účastníka řízení odebírala tepelnou energii pouze pro vytápění. Druhým odběratelem byla společnost E T S, spol. s r.o., která odebírala od účastníka řízení tepelnou energii jak pro vytápění, tak pro odběr teplé vody na základě Smlouvy o dodávce tepla a teplé užitkové vody ze dne 22. prosince 2010. Třetím odběratelem byla společnost EL-VY spol. s r.o., která odebírala od účastníka řízení tepelnou energii jak pro vytápění, tak pro odběr teplé vody na základě Smlouvy o dodávce tepla a teplé užitkové vody ze dne 3. března 2003. Čtvrtým odběratelem byla společnost MASO HLINECKO spol. s r.o., která odebírala od účastníka řízení tepelnou energii jak pro vytápění, tak pro odběr teplé vody na základě Smlouvy o dodávce tepla a teplé užitkové vody ze dne 17. ledna 2003. Pátým odběratelem bylo Společenství domů čp. 650-652, Chrudim III, které odebíralo od účastníka řízení tepelnou energii jak pro vytápění, tak pro odběr teplé vody na základě Smlouvy o dodávce tepla a teplé užitkové vody ze dne 15. ledna 2003. Uvedené skutečnosti byly zjištěny z citovaných smluv.

Kontrolní orgán zjišťoval, zda účastník řízení jako držitel licence na rozvod tepelné energie měřil dodávku tepelné energie podle skutečných parametrů teplotnosné látky vlastním měřicím zařízením, které na svůj náklad osadí, zapojí, udržuje a pravidelně ověřuje správnost měření v souladu se zvláštním právním předpisem, kterým je zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů. Měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu pak vymezuje prováděcí právní předpis k uvedenému zákonu, a to vyhláška č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu. Touto vyhláškou je stanovena doba platnosti ověření měřidel, která je pro kompaktní měřiče tepla a chladu a jejich členy stanovena na 4 roky.

U všech odběratelů jsou na vstupu do odběrného místa nainstalovány kombinované měřiče tepla, které mají platné ověření. Účastník řízení tedy u všech pěti odběratelů dodávku tepelné energie na vytápění měří, vyhodnocuje a účtuje podle skutečných parametrů teplotnosné látky a údajů vlastního měřicího zařízením. Toto zařízením má účastník řízení řádně osazeno, udržuje ho a pravidelně ověřuje správnost měření v souladu se zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů.

Při místním šetření provedeném kontrolním orgánem dne 13. listopadu 2014 bylo dále zjištěno, že u odběratelů společností E T S, spol. s r.o., MASO HLINECKO spol. s r.o., Společenství domů čp. 650-652, Chrudim III je spotřeba teplé vody měřena vždy dvěma vodoměry, přičemž jeden je umístěn na vstupním a druhý na vratném potrubí. Rozdíl naměřených hodnot vodoměrů určí spotřebu množství teplé vody v m³ pro odběrné místo. Účastník řízení pak následně vypočte množství tepelné energie na přípravu teplé vody v GJ tak, že spotřebované množství teplé vody v m³ vynásobí měrným ukazatelem spotřeby tepelné energie na přípravu teplé vody, který stanovil ■■■ GJ/m³. U odběratele, společnosti EL-VY spol. s r.o., je spotřeba teplé vody měřena jedním vodoměrem, který je umístěn ve stejném objektu jako kompaktní měřič tepla. Z naměřené spotřeby množství teplé vody (m³) pro odběrné místo, pak účastník řízení vypočte množství tepelné energie na přípravu teplé vody stejným způsobem, který je popsán shora.

Kontrolní orgán provedl výpočet měrného ukazatele spotřeby tepelné energie na přípravu teplé vody (GJ/m³) mimo topné období (červen, červenec a srpen), kdy je veškerá tepelná energie spotřebována pouze na přípravu teplé vody a zjistil, že je ve výši ■■■ GJ/m³. Kontrolní orgán vycházel ze spotřeby tepelné energie v uvedeném období ve výši ■■■ GJ a ze spotřeby studené vody na přípravu teplé vody v centrální výměňkové stanici v tomtéž období ■■■ m³. Účastník řízení nemá nainstalováno společné měření množství odebrané tepelné energie na přípravu teplé vody pro více odběrných míst v centrální výměňkové stanici.

V. Právní hodnocení

Správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona se držitel licence na výrobu tepelné energie nebo licence na rozvod tepelné energie dopustí tím, že neměří, nevyhodnocuje nebo neúčtuje dodávku tepelné energie podle skutečných hodnot teploty látky nebo údajů měřicího zařízení nebo neosadí, nezapojí nebo neudrží vlastní měřicí zařízení nebo pravidelně neověřuje správnost měření podle ust. § 78 odst. 1 energetického zákona.

Ust. § 78 odst. 1 energetického zákona ukládá držiteli licence na výrobu a držiteli licence na rozvod povinnost dodávku tepelné energie měřit, vyhodnocovat a účtovat podle skutečných parametrů teploty látky a údajů vlastního měřicího zařízení, které na svůj náklad osadí, zapojí, udržuje a pravidelně ověřuje správnost měření v souladu se zvláštním právním předpisem. Obsahem tohoto ustanovení je tak několik povinností uložených držitelům licence, jejichž nedodržení je následně zákonem postihováno prostřednictvím skutkové podstaty správního deliktu dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

Správní orgán na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení v rozporu s ust. § 78 odst. 1 energetického zákona jako držitel licence na rozvod tepelné energie v rámci lokality „Chrudim“ ve vymezeném území pod názvem „Výměňková stanice EVONA a.s.“ v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013 odběrateli, společnosti E T S, spol. s r.o. v odběrném místě na adrese Chrudim, Fibichova 196, odběrateli, společnosti EL-VY spol. s r.o. v odběrném místě na adrese Chrudim, Čs. armády 218, odběrateli, společnosti MASO HLINECKO, spol. s r.o., v odběrném místě na adrese Chrudim, Čs. armády 804, a odběrateli Společenství domů čp. 650-652, Chrudim III, v odběrném místě na adrese Chrudim, Čs. armády 651, neměřil, nevyhodnocoval a neúčtoval dodávku tepelné energie na přípravu teplé vody podle skutečných parametrů teploty látky a údajů vlastního měřicího zařízení.

Závadové jednání účastníka řízení spočívá v tom, že nemá nainstalovány měřiče pro společné měření množství odebrané tepelné energie na přípravu teplé vody pro více odběrných míst v centrální výměňkové stanici. Tímto měřením by zjistil skutečné množství odebrané tepelné energie na přípravu teplé vody pro více odběrných míst a vynásobením tohoto množství jednotkovou cenou tepelné energie by vypočítal náklady za dodávku tepelné energie na přípravu teplé vody, které by rozdělil na jednotlivá odběrná místa podle způsobu rozdělení nákladů, který je sjednán ve smlouvách o dodávce tepelné energie. Způsob, jakým účastník řízení provádí následné vyúčtování dodávek teplé vody jednotlivým odběratelům, není správný, neboť nevychází z objektivního měření množství odebrané tepelné energie na přípravu teplé vody pro více odběrných míst.

Správní orgán tedy uzavírá, že účastník řízení v rozporu s ust. § 78 odst. 1 energetického zákona neměří, nevyhodnocuje a neúčtuje dodávku tepelné energie na přípravu teplé vody podle skutečných parametrů teplotnosné látky a údajů vlastního měřicího zařízení, když dodávku tepelné energie neměří, ale vypočítává, a to jako součin spotřeby teplé vody jednotlivými odběrateli (v m³) a měrného ukazatele spotřeby tepelné energie na přípravu teplé vody.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. V daném případě účastník řízení dodává tepelnou energii pro přípravu teplé vody čtyřem odběratelům, přičemž nemá nainstalován měřič pro společné měření množství odebrané tepelné energie na přípravu teplé vody pro více odběrných míst v centrální výměňkové stanici. Účastník řízení tak nemá k dispozici údaje o skutečném množství odebrané tepelné energie na přípravu teplé vody pro více odběrných míst a způsob, který pro vyúčtování používá, není správný. Energetický zákon v ust. § 78 odst. 1 uložením povinnosti měřit, vyhodnocovat a účtovat podle skutečných parametrů teplotnosné látky a podle údajů vlastního měřicího zařízení chrání zájem společnosti na tom, aby byla dodávka tepelné energie vyúčtovávána v souladu se skutečným stavem, tedy aby bylo odběrateli vyúčtováno skutečně odebrané množství tepelné energie a on tak neplatil, v horším případě, více, než skutečně odebral. V projednávané věci, kdy účastník řízení neměří, dodanou tepelnou energii na přípravu teplé vody společným měřicím zařízením, nemá k dispozici skutečné údaje pro správný výpočet ceny za tuto energii a v tomto jednání účastníka řízení, lze spatřit jistou společenskou nebezpečnost (škodlivost) spočívající v ohrožení zájmu společnosti na tom, aby byla dodávka tepelné energie odběratelům správně měřena a účtována podle skutečně naměřených údajů, přičemž tato společenská nebezpečnost (škodlivost) postačuje k naplnění materiální stránky projednávaného správního deliktu. Není přitom rozhodující, že závadovým jednáním účastníkovi řízení nevzniklo bezdůvodné obohacení, neboť jeho vznik není podmínkou naplnění skutkové podstaty podle shora citovaného

ustanovení. Nelze proto souhlasit s účastníkem řízení pokud namítal, že se správního deliktu nedopustil, když zákazník nijak nepoškodil a naopak byl poškozen sám.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů shromážděných v řízení nicméně existence takových okolností nevyplývá.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

VI. Uložení pokuty

Za správní delikt podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91 odst. 13 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti správního deliktu včetně jeho následků, době trvání a okolností, za kterých byl spáchán. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem tohoto správní deliktu.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen postupovat podle ust. § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlídnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě účastníka řízení a jeho majetkové situaci.

Při hodnocení způsobu spáchání správního deliktu, jeho následků, doby trvání a okolností, za kterých byl správní delikt spáchán, je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci. V řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení má pět odběratelů, přičemž závadové jednání se uskutečnilo u čtyř z nich v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013. Uvedené závadové jednání nevedlo ke vzniku obohacení na straně účastníka řízení, tedy následek u odběratelů žádný nevznikl. Posuzovaný správní delikt tak lze vyhodnotit jako méně závažný.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Z „Výkazu zisku a ztráty v plném rozsahu“ ke dni 31. prosince 2013, správní orgán zjistil, že účastník řízení vykázal výsledek hospodaření před zdaněním ██████████ Kč. Z „Výkazu zisku a ztráty druhového členění v plném rozsahu“ ke dni 31. března 2015 správní orgán zjistil, že účastník řízení vykázal ztrátu ve výši ██████████ Kč.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek

Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Vzhledem k tomu, že správní orgán stanovil pokutu ve výši 10 000 Kč, tj. u spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem, a pokuta tak může plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Účastník řízení vyvíjí podnikatelskou činnost a správní orgán má za to, že účastník řízení je schopen uvedenou pokutu zaplatit i přesto, že za poslední účetní období vykázal ztrátu. Vychází z toho, že v roce 2013 vykázal účastník řízení zisk. Za rok 2014 účastník řízení svoji majetkovou situaci žádnou listinou neprokázal. Správní orgán se s námitkou účastníka řízení o nepřiměřené výši pokuty neztotožňuje. Pokuta byla stanovena, při samé spodní hranici zákonné sazby a při jejím stanovení byla zvažována veškerá shora popsaná kritéria. Správní orgán proto ponechal výši pokuty ve stejné výši jako v příkazu. Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad podle ust. § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

JUDr. Milada Sládečková, v. r.
oprávněná úřední osoba
odbor správních řízení